

Dosarul nr. 3ra-1365/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (V. Ciumac)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea Comercială „Vladanic” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Vladanic” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, a fost casată hotărârea din 15 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a ț ă

La 26 august 2015 Societatea Comercială „Vladanic” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că în luna iunie 2015 colaboratorii SC „Vladanic” SRL au depistat picurarea apei din contorul de apă, care a fost instalat în alimentarea din bd. Traian 23/1 în luna mai 2014. Echipamentul de măsurare precum și sigiliul nu au fost deteriorate, iar apa picura din corpul contorului. De la data ultimei citiri a indicațiilor echipamentului de măsurare până la data depistării scurgerii trecuseră doar 3 zile. În legătura cu acest fapt, s-au adresat la SA „Apă Canal Chișinău” pentru verificarea echipamentului de măsurare a apei și înlăturarea neajunsurilor.

La 08.06.2015 angajatul întreprinderii SA „Apă Canal Chișinău” a verificat starea echipamentului de măsurare și a întocmit actul nr.9-548-33, în care a indicat că, în scopul înlăturării neajunsurilor depistate, consumatorul urmează, în decursul de 15 zile, să efectueze reparația contorului de apă sau să instaleze unul nou. Despre încălcări din partea consumatorului sau necesitatea efectuării unei expertize tehnice angajatul întreprinderii SA „Apă Canal Chișinău” nu a comunicat.

În termenul indicat contorul a fost demontat și a fost instalat unul nou, recepționat și sigilat de către angajații SA „Apă Canal Chișinău”.

La 30.06.2015 a parvenit factura de plată cu suma spre achitare în mărime de 2121, 50 de lei. Nefiind de acord cu suma menționată, la 07.07.2015 s-a adresat cu

cererea prealabilă către SA „Apă Canal Chișinău”, solicitând anularea facturii și verificarea contorului, deoarece au știut că contorul nu a fost deteriorat și încălcări în evidența volumului de apă furnizată nu erau. A invocat că scurgerea apei se datora proprietăților tehnice ale echipamentului de măsurare instalat conform condițiilor tehnice de montare prescrise de furnizor.

Prin răspunsul din 28.07.2015 SA „Apă Canal Chișinău” a menționat că SRL „Vladanic” urmează să achite suma de 2121,50 de lei pe motivul deteriorării contorului de apă, calificată ca o încălcare în evidența volumului de apă furnizată, potrivit pct.9.4.1, lit.h) din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din municipiul Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr.5/4 din 25.03.2008.

Reclamantul a atenționat asupra faptului că suma înaintată spre plată era calculată pentru 21 de zile. Astfel, furnizorul de apă susținea că consumatorul a comis încălcări în evidența volumului de apă prin deteriorarea contoarelor ca urmare a intervenției asupra lor din exterior (deteriorarea sticlei și acelor - deteriorarea cadranului sau carcasei, înghețarea contorului, ruperea sigiliilor). Totodată, în actul întocmit de reprezentantul SA „Apă Canal Chișinău” nu este indicat faptul că contorul a suferit careva intervenții sau există careva suspiciuni în acest sens.

În argumentarea acțiunii reclamantul a invocat că SA „Apă Canal Chișinău” nu a constatat și nu a demonstrat faptul deteriorării contorului de către consumător-persoana juridică și nu a ordonat efectuarea expertizei în acest sens.

Deși nu a fost de acord cu modalitatea de plată aleasă de furnizorul apei, au fost nevoiți să achite suma facturată, deoarece în caz contrar SA „Apă Canal Chișinău” ar fi sistat livrarea apei. A insistat asupra faptului că scurgerea apei se datora proprietăților tehnice ale echipamentului de măsurare și presiunii înalte a apei furnizate de către SA „Apă Canal Chișinău”, care nu pot fi calificate ca încălcarea de către consumator a evidenței volumului de apă furnizată.

Reclamantul a considerat că actele și factura fiscală întocmite de SA „Apă Canal Chișinău” sunt abuzive și fără suport legal, întocmite cu încălcarea procedurii stabilite de lege, motiv din care, a solicitat anularea facturii seria CZ nr. 0893551 din 30.06.2015 și facturii seria CZ nr.0897619 din 23.07.2015, efectuarea recalculării costului apei furnizate în luna iunie 2015 (21 zile) conform mediei calculate pentru ultimele două luni, precum și încasarea din contul pârâtului a sumei în mărime de 2 121,50 de lei.

Prin hotărârea din 15 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea a fost admisă parțial; s-a anulat factura fiscală seria CZ nr. 0893551 din 30.06.2015 emisă de SA „Apă Canal Chișinău” în privința SC „Vladanic” SRL ca ilegală; s-a încasat din contul SA „Apă Canal Chișinău” în beneficiul SC „Vladanic” SRL suma de 2 121,50 de lei cu titlu de prejudiciu material. În rest, acțiunea a fost respinsă.

La 07.07.2017 SA „Apă Canal Chișinău” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de SA „Apă Canal Chișinău”, a fost casată hotărârea din 15 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că deteriorarea contorului a avut loc în urma îndeplinirii necorespunzătoare de către SC „Vladanic” SRL a obligațiilor asumate prin contractul nr.9-548-33 din 21.12.2005 privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate în canalizarea municipală; intimatul a recunoscut faptul folosirii apei și deversării apei uzate în canalizarea municipală în perioada 15.05.2015-08.06.2015 în lipsa evidenței corespunzătoare.

Instanța de apel a menționat că din materialul probant administrat la dosar s-a confirmat cu certitudine că factura fiscală CZ nr. 0893551 din 30.06.2015 a fost emisă de către apelant fără încălcarea normelor legislației civile și în strictă conformitate cu prevederile pct. 9.4.1. lit.h) și 9.4.2. din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din municipiul Chișinău, calculele fiind efectuate pentru perioada citirii ultimelor indicații de pe contorul în stare de funcționare și până la data întocmirii actului inspectării stării evidenței și folosirii apei din 08.06.2015.

La 15 august 2018 SC „Vladanic” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuie să fie aplicată. Totodată, a menționat că nu s-au depistat careva semne materiale care să ateste că deteriorarea integrității elementelor constructive ale contorului sunt rezultatul unor acțiuni mecanice exercitate din exterior.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Conform ștampilei, plicul cu corespondența la data de 16 iunie 2018 a parvenit către oficiul postal. Prin urmare, recursul declarat la data de 15 august 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea Comercială „Vladanic” Societate cu Răspundere Limitată, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea Comercială „Vladanic” Societate cu Răspundere Limitată, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Vladanic” Societate cu Răspundere Limitată.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Vladanic” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru